

τῶν ἐνοικιαστὴν καὶ πριερχομένων ἀπὸ πάλιν σιν γεννήτων· ἀφαιρεῖται δὲ δταν εἰταχθῶσι πρὸ τῆς ληξεως προΐεσμάς τὰ χρήματα εἰς τὸ δημόσιον ταχυδόνος προεξόφλησεως λογιζόμενος ἐπὶ τῇ θάσει τῷ 0/0 κατ' ἔτος.

Ἐχει ὡταύτως ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω χρημάτων πριν τῶν μέχρι συμπληρώσεως τοῦ εἰς τὸ δημόσιον ταχυδόνος πειλομένου ποσοῦ ἔνεκκ τῆς ἐνοικιάσεως.

Ἄρθρ. 21.

Ἐὰν ὁ τελευταῖος πλειοδότης ἀποποιεῖται ἐντὸς 24 ὥρων νὰ ὑπογράψῃ τὰ πρακτικὰ ἢ τὰς ὄμοιογίκες, ἢ νὰ δώσῃ τοὺς ὄποιους ὑπεσχέθη ἀξιογρέους ἐγγυητὰς, αἱ πρόσωδοι ἀναπλειστηριάζονται εἰς θάρσος του, 24 ὥρας ἀφοῦ κανοποιηθῆσι εἰς αὐτὸν ἢ περὶ ἀναπλειστηριασμοῦ ἀπόρρησις ἀλλ' εἰς τοιαύτην περίπτωσιν μετὰ τὸ ἀναπλειστηριασμὸν, καὶ ἀροῦ προτικληθῆ ὁ πλειοδότης νὰ ἀποτίσῃ εἰς τὸ δημόσιον τὴν διαφορὰν τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ, συγχωρεῖται εἰς αὐτὸν νὰ ἐνάξῃ τὸ δημόσιον ἐνώπιον τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων καὶ νὰ προτενθοῦταις λόγους, δι' οὓς ἡγεμονίη νὰ ὑπογράψῃ τὰ πρακτικὰ ἢ τὰς ὄμοιογίκες, ἢ νὰ δώσῃ τοὺς ἐγγυητὰς τους ἢ κατ' αὐτοῦ καταδίωξις παύει μόνον μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἀγωγῆς.

Ἄρθρ. 22.

Οἱ φόροι; καὶ ἡ ἐπικαρπία τῶν ἔηρων σύνων τῆς Μεσσήνης καὶ Καλαμῶν, ὄρυζίων, κουκουλίων, ἐλαιῶν, καὶ λοιπῶν δασικῶν πρειόντων, ἔξαρισνται τῆς ὀλικῆς ἐνοικιάσεως τῶν λοιπῶν προϊόντων, καὶ δημοπρακτοῦται εἰς αἰτέρως κατὰ τὰς διθησιούμενας περὶ τούτου δημιγίας παρὰ τῆς ἐπὶ τῷ Οἰκονομικῷ Γραμματείᾳ, ἐκτὸς ὅπου ἐγκριθῆσι συνενωθεῖσι μὲ τοὺς λοιποὺς ἔγκτητικούς; δόσης διὰ τὸ ἀσύμμαντον τοῦ ἔξαριστου ἐνου εἴδους ἀλλ' ἢ συμπληλαχθῆ αὕτη πρέπει νὰ δρισθῇ ἥπτως εἰς τὴν διεκόρυξιν.

Τὰ περὶ διεκόρυσεως τῶν σταχθίων καὶ βαλανοκιδίων θέλουν κανονισθῆναι δι' ιδιαιτέρων Νόμων.

Άρθρ. 23.

Οἱ φόροις τῶν δεκάτων τῶν διαλελυμένων καὶ διατροφουμένων Μοναστηρίων συνενοικιάζονται μὲ τὰ δέκατα τῶν χωρίων ἢ δέμων ἐντὸς τῶν ὄποιων καίνται αἱ εἰς τὰ Μοναστήρια ἀνήκουσαι γαῖαι.

Περὶ τῆς εἰσπράξεως τῆς ἐπικαρπίας τῶν διεκόρυστῶν καὶ τοῦ δευτέρου δεκάτου τῶν διατροφουμένων Μοναστηρίων διατάττονται τὰ δέοντα δι' ιδιαιτέρων δικαγμάτων.

Άρθρ. 24.

Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀρείλουσι νὰ πληρώσωσι τὰ ἐνοικια τῶν ἔγκτητικῶν φόρων εἰς 5 δόσεις τούτεστι:

τὴν 1 Όκτωβρίου	1843
τὴν 1 Νοεμβρίου	
τὴν 1 Δεκεμβρίου	
τὴν 1 Ιανουαρίου	
τὴν 1 Φεβρουαρίου	1844

τῶν δὲ ἐλαιῶν εἰς δύο δόσεις

τὴν 1 Μαρτίου } 1844
τὴν 1 Απριλίου }

Άρθρ. 25.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς δημάρχους καὶ τοὺς εἰδικοὺς ταχέδους νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὰς ἐνοικιάσεις τῶν πασοσόδων τῶν χωρίων αὐτῶν, εἴτε ὡς ἐνοικιασταὶ, εἴτε ὡς ἐγγυηταὶ καὶ πληρωταὶ, εἴτε καὶ ὡς συνεταῖροι κατὰ τῶν. Οἵτις δὲ ἀνηκαλυφθῇ ὡς λαθὼν ἀμετον ἢ ἐμετον μέρος εἰς τὰς ἐνοικιάσεις ταύτας θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς χρηματικὸν ποινὴν ἀπὸ 100 μέχρι 1000 ρ.χμῶν γινόμενος ἐκπτωτος τῆς θέσεώς του, καὶ στενούμενος ἐπὶ τρεῖς ὄλοκλήρους περιόδους τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ νὰ ἐκλέγηται διὰ παρομοίαν θέσιν.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Τυρχεώσεις ἐν γένει τῶν ἐνοικιασῶν καὶ φορολογουμένων.

Άρθρ. 26.

Ο τελευταῖος πλειοδότης, διστις ἀναγνωρισθῇ ἐνοικιαστὴς παρὰ τῆς ἀρμαδίας ἀρχῆς, ὁρείλει νὰ παριυρεθῇ εἰς τὸ χωρίον κατὰ τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν γίνεται ἐναρξίς του θέσους.

Οἱ φορολογούμενοι δὲν θέλουν ἐπιτρέψεθαι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ θερισμοῦ τῶν προϊόντων.

Άρθρ. 27.

Διὰ τὴν συγκομιδὴν, τὸ ἀλώνισμα, ἢ κοπάνισμα τῶν προϊόντων ὁρείλουν εἰς φορολογούμενοι νὰ ζητήσωσι τὴν ἀδειαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, παρουσίᾳ τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ εἰδικοῦ παρέδρου. Εάν ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν ἔθελε τὴν θέση ἐντὸς 24 ὥρων, ὁ φορολογούμενος ἔχει τὴν ἀδειαν ἢ ἀλωνίση, λυχνίση, καρπολογήση ἢ κοπανίση. Επίσης ἔχει τὴν ἀδειαν ὁ φορολογούμενος νὰ ἀποσφραγίσῃ τοὺς ἀλωνισμένους καρπούς του, δταν ὁ ἐνοικιαστὴς προσκληθεὶς κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον, ἥσελεν ἀναβάλλει ἐπὶ 24 ὥρας; μετὰ τὴν πρόσκλησιν τοῦ νὰ μετρήσῃ, πλὴν ἀποιτεῖται εἰς τὴν περίστασιν ταύτην νὰ ζητήσῃ προηγουμένως ὁ φορολογούμενος τὴν παρουσίαν τοῦ ιερέως τοῦ χωρίου ἢ παρέδρου καὶ δύο ἀξιοπίστων μαρτύρων, οἱ ὅποιοι λαμβάνουν μέρος εἰς τὸ μέτρημα. Επομένως ὁ ιερεὺς, καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ ὁ πάρεδρος, ἐκδίδει ἀπόδειξιν εἰς τὸν φορολογούμενον, δτι εὑρετίθῃ τὸ ἀλώνι του, τηρεῖσῶν εἰς ταύτην ἀκριβῶς τὸ ποσὸν τοῦ μετρηθέντος προϊόντος. Τὴν ἀπόδειξιν ταύτην ὑπογράφοντες ὁ ιερεὺς ἢ ὁ πάρεδρος καὶ οἱ δύο μάρτυρες, ἐγχειρίζουν τὸν φορολογούμενον, ἀντίγραφον δ' αὐτῆς πέμπεται εἰς τὸν δήμαρχον, διστις τὸ κοινοποιεῖται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν. Εάν κατὰ τὰς ἀνωτέρω δύο περιπτώσεις τῆς προσκλήσεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ, οὗτος ἢ ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ δὲν ἔθελεν εὑρεθῇ εἰς τὸ χωρίον, πιστοποιεῖται τοῦτο παρὰ τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ εἰδικοῦ παρέδρου κάτωθεν τῆς κλήσεως, καὶ ἐπιστρέφεται αὕτη εἰς τοὺς φορολογουμένους δύναμένους τότε νὰ ἐνεργήσωσι τὴν συγκομιδὴν, ἀλώνισμα, ἢ κοπάνισμα τῶν προϊόντων, ἢ νὰ προσθίσται εἰς

καθοτήσεως ἀποκτηθέντων κτημάτων πληρόνεται ἡμίσου εἰς τοὺς ταμίας, κατὰ τὸν δὲ οὐ πιστὸν τὸν 26 Μαΐου 1835 Νόμου καὶ εἰς τὰς ὥρασμάνχες προίεσμάκαρον οἱ πρωτιμήσαντες τὴν εἰς εἰδὴ πληρωμὴν τοῦ φόρου ὑποκεινται εἰς ἀποτελέσματαν εἰς εἰδή, κατὰ τὸ ξεθύνοντα συγ. α.

Ἄρθρ. 5.

Ἐξαποστολὴ παντὸς ϕόρου.

α) Τὰ ἄγυρα·

β) Πριμου στρέμμα γῆς διὰ γαγκακά καὶ ὑπορικά δι' ἔκαστον ἴδιοκτήτων, οπου καὶ ἀνεῖται καὶ δι' ὅποι ανδίποτε χρῆσιν καὶ ἀντίτιτον.

γ) Τὰ συντετριμμένα ἐλαιωτούχουντα ἐκ τῶν ὅποιων δὲν ἔξαγεται ἔλαιον.

δ) Τὰ ἀσταχολόγικα, ἀνὰ δύο μόνου κοιλὰ δι' ἔκαστον ἀσταχολόγον ἐὰν αὗτος εἴναι ὑπολιγουμένως ἐνδεῖς·

ε) Οἱ λινόσπορος καὶ ὁ κανναβόσπορος·

ζ) Οἱ βιζαρόσποροι·

η) Τὰ φύλλα τῶν συκαινεμένων, ἀλλοι παρὰ τὰς ἐν τῷ ἀρθρῷ 1, ἐδεχθέρω β'. ἀναρρεομένα·

η) Εἴκοσι δεμάτικα ϕόρης τοῦ συνίθους; ὅγκων δι' ἔκκειτον ἀροτῆρα δοῦν.

Ἄρθρ. 6.

Οἱ φόροι τῶν δασικῶν προϊόντων λαμβάνονται ἐπὶ τὴν έάσει τοῦ ἀπὸ 4 (16) Δεκεμβρίου 1836 Νόμου καὶ ὑποκεινται εἰς τὰς ἐν αὐτῷ διαλαμβανομένας διατάξεις. Τοῦ δὲ περὶ τῶν βοσκησίμων γαιῶν καὶ λειβαδίων κακνού-ζονται δι' ἴδιαιτέρου Νόμου.

Ἄρθρ. 7.

Ἐπὶ τῶν ἀμφιστροθέντων πρὸ τοῦ 1836, εἴτε μετὰ τὸ 1836 κτημάτων μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἴδιωτῶν συμπεριλαμβανομένων εἰς τοὺς τελευταίους καὶ τῶν δήμων καὶ τῶν ἀγαθούργων κατασημάτων, κανονίζεται ἡ κατογὴ καὶ εἰσπράττεται ἡ ἐπικαρπία συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 6 τοῦ ἀπὸ 5 (17) Μαΐου 1842 Νόμου περὶ φυτολογίας τῶν ἐκ τῆς γῆς προϊόντων.

Ἄρθρ. 8.

Τὰ διοικητικὰ δικαστήρια θέλουν ἀποφασίζει προσωρινῶς τὸ περὶ τῆς κατογῆς ζήτημα, δισάκις δὲν προϋπάρχῃ περὶ τούτου τελεσίδικος εἰσέτη ἀπόφρασις τῶν τακτικῶν δικαστηρίων καὶ προταθῆ τοῦτο ὡς ἐνστατις ἐκ μέρους τοῦ ἐνδέ τῶν διαδίκων, εἰς τὸν περὶ ἀποδόσεως τοῦ φόρου τῆς ἐπικαρπίας γενομένην ἐνώπιον αὐτῶν δίκην. Επιφυλάττεται δῆμος εἰς τὰ μέρη τὸ δικαίωμα ν' ἀπευθυνθῶσιν ἀκολούθως μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια πρὸς τὴν ὄρισικὴν διάλυσιν τῆς περὶ κατογῆς διενέξεως.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Ἄρθρ. 9.

Ωἱ ὡς ἀνωτέρω κακνοισμένοι φόροι θέλουν διατεθῆ διὲ

τὸ 1843 ἔτος, α) ἡ διὰ δημοπρασίας, β) ἡ δι' ἀμέσων εἰπράξεως διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 10.

Αἱ δημοπρασίαι τῶν ἐγκτητικῶν φόρων, ἐξαιρουμένων τῶν ἐπ' ἔκτιμοις εἰς γῆρακτα λαμβανομένων, περὶ τῶν θέσιων θέλει διέτελε ἴδιαιτέρος Νόμος· α) γίνονται κατὰ ϕόρον, ἡ γεωργία ὅπου ἀποκτεῖται ἡ συνένωσις πλειστῶν τοῦ ἐνὶ ϕόροις διὰ τὸ διαδίκτετον τῶν δρίων ἡ τὸ ἀσθμαντον τῶν φόρων αὐτῶν· β) δηλοποιοῦνται δέκα τούλαχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάξεως εἰς ὅλα τὰ ϕωρία καὶ τὰς πρωτευόσας τῆς ἐπαγγίας; ἐκεῖνας, εἰς τὴν ὑπάγεται τὸ ϕωρίον, τοῦ δροίου οἱ φόροι δημοπρατοῦνται διὰ διακριθέντων τοιχοκολλουμένης καὶ διακρυτούμενης διὰ ζώτης φωνῆς εἰς τὰ δημοσιώτερα μέρη τῶν ϕωρίων καὶ πόλεων ἡ κωμοπόλεων. Η δηλοποιοῦσις κατηπέπει νὰ θεοχαθῇ, ἐπὶ ἀκυρότητι τῆς δημοπρασίας δι' ἀποδείξεως; ὑπογεγραμμένης παρὰ τοῦ ἰερέως οὐ ϕωρίου ἔνεκκ δὲ τῆς ἐνδεγρυμένης ἀκυρώσεως τῶν δημοπρασιῶν, ἐπιβάλλεται πρόστιμον δραχ. 50 ἕως 200 εἰς τὸν διοικητικὸν ἡ δημοσιόνευτην ὑπάλληλον, δεῖται ὑπῆρχεν αἵτιος τῆς τοιχύτης ἐλλείψεως περὶ τὰς δηλοποιήσεις· γ) ἐνεργοῦνται εἰς τὰς πρωτευόσας τῶν ἐπαγγίων, ἡ εἰς ἀλλοι πόλιν ἡ κωμόπολιν κατὰ ῥιτὸν διαταγὴν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, ἡ παρὰ τοῦ κατ' ἔγκρισιν τῆς Γραμματείας ἀντιπροσώπου αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ἐλεγγον τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, ἡ ἐν ἐλλείψει ταύτης, τοῦ εἰρηνοδίκου· δ) κηρύττονται διὰ τοῦ κήρυκος εἰς τὸν διὰ δημοπρασίας ὠρισμένον τόπον, καὶ διαρκοῦν τρεῖς ἡμέρας ἀπὸ τῶν 9 ὥρων μέχρι τῶν 11 π. μ. καὶ ἀπὸ τῶν 4 μέχρι τῶν 6 μ. μ.

Ἄρθρ. 11.

Λι δημοπρασίαι θέλουν διακρυχθῆ κατὰ τὰ δρικά, καθ' αὐτορύθμηταν πέρυσι αἱ κατὰ ϕωρίοις δημοπρασίαι, ἐκτὸς τῶν τροπολογιῶν τὰς ὁποίας αἱ οἰκονομικαὶ καὶ διοικητικαὶ ἀρχαὶ ἐνδέχεται νὰ ἐπιφέρωσιν ἀλλ' ὑποχρεοῦνται οἱ ἐνοικιασταὶ ἐπὶ ποινῇ ἀπορρίψεως πάτης εἰς τὸ μίλλον ἀπαιτήσεως κατὰ τοῦ δημοσίου, νὰ ζητήσωσιν ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει πρὸ τῆς κατακυρώσεως; οσας διασαρθρεῖσι κρίνωσιν ἀναγκαῖς περὶ δρίων ἡ θέσεων· ἡ καταχραφὴ τῶν νέων δρίων πρέπει νὰ ομοιειθῇ ἀκριβῶς εἰς τὰς διακριθέντες, τὰ πρακτικὰ καὶ τὰ ἐνοικιαστήρια ἐπὶ προσωπικῇ εὐθύνῃ τῶν διοικητικῶν καὶ οἰκονομικῶν ἀρχῶν.

Ἄρθρ. 12.

Ἐὰν κάτοικος ϕωρίου καταλλιεργῇ κτήματα κείμενα ἐντὸς τῶν δρίων ἄλλου ϕωρίου, ὁ φόρος ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν αὐτοῦ τοῦ δευτέρου ϕωρίου.

Ἄρθρ. 13.

Οἱ ἐλάχιστος δρός ἐπὶ τῆς έάσει τοῦ δροίου θέλουν ἐνεργηθῆ αἱ δημοπρασίαι κηρυττόμεναι τελειωτικαὶ καὶ ὑποχρεωτικαὶ ἀν φθάστωσιν ἡ ὑπερβῶσιν αὐτῶν, στέλλε-

κιαστής προκαταβάλη τὸ ἀγώγιον ὑπολογιζόμενον πρὸς διενέξεις θέλουν δικλύεσθαι διὰ τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων.

Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν·

α) Ἡ ἄνευ εὐλόγου αἵτίας καὶ πρὸς κατάθλιψιν ἢ αἰσχροκέρδειαν ἀπαιτουμένη μετακόμιστις διὰ δυσβάτων δρόμων.

β') Νὰ ζητῇ τὴν μετακόμισιν ταύτην εἰς ἡμέρας καθ' ἃς οἱ φορολογούμενοι ἀσχολοῦνται εἰς γεωργικὰς ἔργασίας μὴ ἐπιδεγχομένης ἀναβολῆς, οἷον εἰς σποράν γαιῶν, θέρος, συλλογὴν, συγκομιδὴν καρπῶν καὶ τὰ παρόμοια·

γ.) Νὰ κάμην χρῆσιν παρὰ τὴν θέλητιν τοῦ φορολογουμένου, καὶ καθ' ὅσον ἀποδεδειγμένος δὲν ἥθελεν ἔχει χρεῖαν ὅλων τῶν πρὸς μετακόμισιν ώριμων δέκα ώρῶν, τοῦτο γένος παρατητικοῦ, πρὸς συμπλήρωσιν αὐτῶν χρόνου·

δ') Ν' ἀπαιτῇ παρὰ τοῦ φορολογουμένου χρήματα ἀντὶ τῆς εἰς εἰδὴ μετακομιδῆς τῶν προϊόντων, καὶ μάλιστα, ἐκν ὁ τελευταῖος, κατὰ προηγουμένην συμφωνίαν μετὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, συνενώσῃ τὸ δέκατον μὲ τὰ ἴδια αὐτοῦ προϊόντα.

Ο παραβαίνων τὴν τελευταίαν ταύτην διάταξιν ἐνοικιαστής θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πρίστιψον 50 — 200 δραχμῶν παρὰ τοῦ πταισματοδικείου.

Ἄρθρ. 32.

Ο μὲν φορολογούμενος δρεῖλει νὰ κάμη τὴν μετακόμισιν τῶν καρπῶν ἐντὸς ἔξτικοντα ἡμερῶν ἀνυπερβέτως μετὰ τὴν εἰς τὴν ἀποθήκην παράδοσιν, ἡτις θέλει πιστοποιεῖσθαι παρὰ τῆς δημοσιοτῆς ἀρχῆς. Ο δὲ ἐνοικιαστὴς δρεῖλει νὰ τὸν λάθῃ ἐντὸς τῶν 60 ἡμερῶν παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης, στερεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς μετακομίσεως.

Ἐὰν ὁ φορολογούμενος προσκληθεῖ διὰ τῆς δημοσιοτῆς ἀρχῆς ἐντὸς τῆς ἀνωτέρῳ προθεσμίας, ἀποποιήῃ τὴν μετακόμισιν καὶ παρέλθωσιν αἱ 60 ἡμέραι, δὲ ἐνοικιαστὴς δύναται νὰ τὸν μετακομίσῃ διὰ τοῦ ἔξδιων, τὰ ὅποια ἀρχῆς ἀποδεῖξῃ δεύτερον ἐνώπιον τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου, θέλει λάθει παρὰ τοῦ φορολογουμένου δυνάμει τοῦ περὶ καταδιώξεως Νόμου.

Ἄρθρ. 33.

Τὰ βαμβάκια καὶ ὁ καπνὸς δεκτάζονται εἰς τοῦ ἀγροὺς κατ' ἔκτιμησιν εἰς εἶδος, ἀλλ' ὁ φόρος τοῦ βαμβακίου λαμβάνεται εἰς εὐγαλμένον ἀπὸ τὸ καρύδι καρπὸν, ἢ δὲ παράδοσις εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν πρέπει νὰ τελειώσῃ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1843· ἡ μετακόμισις τοῦ γίνεται ὡς καὶ ἡ τῶν γεννημάτων.

Ἄρθρ. 34

Ἐνοικιασταὶ καὶ φορολογούμενοι δύνανται νὰ κάμωσιν ἰδιαιτέρας συμφωνίας ὡς πρὸς τὴν ἀποδεκτωσιν. Ἀλλ' αἱ ἐκ τῆς ἀθετήσεως τοιούτων συμφωνιῶν γειδύεναι

διενέξεις θέλουν δικλύεσθαι διὰ τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 35.

Ληξ προσδιορισθῆ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου, σημειῶται ὀλογράφως εἰς τὸν ἀρμόδιον στήλην καὶ ὁ φορολογούμενος ὑπογράφεται εἰς τὸ στέλεχος ἐνδε διπλοτύπου βιβλίου, τὸ ὅποιον ιρατεῖ ὁ ἐνοικιαστὴς. Εὖ περιπτώσαι ἀμαλίεικας ἢ ἀποποιήσεως τοῦ φορολογουμένου, ὑπογράφεται ἀντ' αὐτοῦ μετὰ προηγουμένην ἐξακρίβωσιν τοῦ σημειωθησομένου ποσοῦ ἄλλος ἐνώπιον δύο ἀξιοπίστων μαρτύρων, οἵτινες εἰς τὴν περίπτωσιν ἐκλέγονται παρὰ τοῦ φορολογουμένου· ὅπου εὑρίσκεται ιερεὺς, ὑπογράφει αὐτὸς ἀντὶ τοῦ φορολογουμένου.

Ο ἐνοικιαστὴς ἀποτπῆ τὸ διπλότυπον, καὶ ἀρχεῖ τὸ ὑπογράψη τὸ ἐγχειρίζει εἰς τὸν φορολογούμενον. Μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ φόρου ἡτις γίνεται ἐνώπιον δύο ἀξιοπίστων μαρτύρων κατ' ἐκλογὴν τοῦ φορολογουμένου, ὁ ἐνοικιαστὴς πιστοποιεῖ τοῦτο εἰς τὸ ὅπισθεν μέρος τοῦ διπλοτύπου τοῦ μένοντος εἰς χεῖρας τοῦ φορολογουμένου, ἢ εἰς ἴδιαίτερον ἔγγραφον.

Οι ἐνοικιασταὶ ὀχεῖλουν νὰ παραδώσουν τὰ στελέχη τῶν βιβλίων εἰς τὸν ἀρμόδιον διοικητὴν περὶ τὰ σέλη τοῦ Μαρτίου τοῦ ἔργου μένου ἔτους, ἐπὶ πειθαρχικῷ προστύχῳ 500 μέχρι 3000 δραχμῶν, ἐπιβαλλομένῳ παρὶ τᾶς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

Η αὐτὴ παινὴ ἐπιβαλλεται εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς καὶ ὅταν παραδώσωσι τὰ βιβλία ἐλλειπῆ καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον, ἢ ἀπάκτω; κατεστρωμένα.

Ἐπίσης; ὁ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ἐπιστάτης, δταν οἱ φόροι εἰσπράττονται διὰ λογοριασμὸν τοῦ δημοσίου, δτις ἡθελεν ἀμελήσει τὴν τακτικὴν χρῆσιν τοῦ διπλοτύπου, λέσει τιμωρεῖσθαι μὲ πειθαρχικὸν πρόστιμον δραχμῶν 25 μέχρι 200, ἐκτὸς τῆς τυχὸν εἰς τὸ δημόσιον δρελομένης ἀποκηρυκίσεως.

Ἄρθρ. 36.

Πᾶσα ἀπαίτησις φόρου ἐκ μέρους; τοῦ ἐνοικιαστοῦ μὴ τιμωρηθεῖσην εἰς τὴν ἐν τῷ στελέχει τοῦ διπλοτύπου βιβλίου ἔγγραφον ἀπόδειξιν, θεωρεῖται ὡς ἀδικος καὶ ὁ φορολογούμενος δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ τοῦ φόρου.

Ἄρθρ. 37.

Μετακόμισις ἐλαίου, κουκουλοδεκάτων, ῥητίνων κατεργάτων δὲν γίνεται, μήτε προμήθεια ἀποθήκης δι' αὐτά.

Ἄρθρ. 38.

Οταν πρόκειται περὶ εἰσπράξεως διὰ λογοριασμὸν τοῦ δημοσίου, ἢ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας διορίζει ἐπὶ τούτῳ τοῦ; ἀναγκαίους ἐπιστάτας καὶ φύλακες.

Ἄρθρ. 39.

Οι φορολογούμενοι ὑπόκεινται πρὸς τὸ δημόσιον εἰς τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις εἰς ἃς καὶ πρὸς τὸν ἐνοικιαστὴν.

ταῖς τε φραγισμένος παρὰ τῆς Γραμματείας, τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς τὰς διενεργούτας τὰς δημοπρασίας, ἀργάς καὶ φυλαττεται ἐπὶ τῆς τραπέζης; τῆς δημοπρασίας ἑτρουγισμούς μέχρι τῆς 5 ὥρας μετὰ μεσημβρίαν τῆς τρίτης ἡμέρας τῆς δημοπρασίας. Τότε δὲ ἀποτρέψεται παρὰ τῶν ἀρχῶν, καὶ ἐὰν μὲν ἡ τελευταῖα προσφρήση ἔφθασεν ἢ ὑπερέβῃ αὐτὸν, καρίττεται δημοσίους ὃν ἐλάχιστος δρός, καὶ κατακυρώται εἰς τὸν τελευτικὸν πλειόδον. ἀλλὰ δὲ δὲν ἔρθεται, δηλωται τοῦτο, γιοὺς νὰ δημιουρῇ ὁ ἐλάχιστος δρός, εἰς τοὺς συναγωνιστές τοὺς καὶ ἀκολουθεῖ ἡ δημοπρασία, γιοὺς νὰ διακοπῇ μέχρι τῆς ἑβδόμης ὥρας μετὰ μεσημβρίαν, διὰ παύσεως ἡ δημοπρασία καὶ ἀλλὰ μὲν ἡ τελευταῖα προσφρήση ἔρθεται ἢ ὑπερέβῃ τὸν ἐλάχιστον δρόν καρίττεται οὗτος δημοσίως, καὶ κατακυρώται ἡ πρόσοδος ἄλλως φαίνεται πάλιν μυστικός, καὶ πράττεται τὰ ἐν τῷ ἐπορινῷ ἀρθρῷ δριζόμενα.

Ἄρθρ. 14.

Τὰ πρακτικὰ τῶν δημοπρασιῶν ὑπογράφεται παρὰ τῆς διοικητικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἀρχῆς, ἡ παρὰ τῶν ἀνταντῶν ἐνεργούσαντων τὴν δημοπρασίαν ἀντιπροσώπων καὶ ἐπισυνημμένον τῶν διακρύσεων, θέλουν ὑποβάλλεσθαι διὰ τοῦ πρώτου ταχυδρυμίου εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν.

Ἄρθρ. 15.

Ἐὰν αἱ δημοπρασίαι τῶν δαιμῶν καθιπεθλίθησαν τὰ πρακτικὰ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν ἔρθασαν ἢ ὑπερέβησαν τοὺς παρὰ αὐτῆς τεθέντας ἐλαχίστους δρούς, αὕτη ἐπιθεωροῦσα μόνον αὐτὰ καὶ δὲν ἀφορᾷ τὴν τάρσην τῶν τύπων καὶ κανονισμῶν, θέλει εἰδίμει εὐθὺς μετὰ τρεῖς ἡμέρας τὴν ἐπ' αὐτῶν ἐγκρίσιν τοῦ ἐὰν δύως δὲν ἔρθεται τὸν ἐλάχιστον δρόν, ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν ἡ διατάξται νέαν δημοπρασίαν τελειωτικὴν καὶ ὑποχρεωτικὴν, ἀλλού λαβοῦσσαν νεωτέρους ἀξιοπίστους πληροφορίας περὶ τοῦ διτελεσθέντον αἱ πρόσοδοι γιαρίου τωὸς ἐνεκκαὶ προβλέπτων περιστάσεων, τροπολογήσῃ τὸν ἐλάχιστον δρόν, ἡ ἐγκρίνει τὴν προσφρούραν, ἡ διατάξται τὴν διὰ λιγαρισμὸν τοῦ δημοσίου εἰσπράξιν. Ἐάν δὲ καὶ τοις ὑπερβάσιν τοὺς ἐλάχιστους δρούς, ἀνακαλεῖθη ὡς ἐι τῆς ἐπεξεργασίας τῶν πρακτικῶν, παραβίασις οἰσιωδῶν διατάξεων τοῦ παρότος Νόμου, ἡ τῶν παρὰ τῆς Γραμματείας διοικεῖσθαι δημοσίους ἀκυροῦ ὠσαύτως τὰ πρακτικὰ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἀρά ἡς φθάτωσιν εἰς τὸ γραφεῖον της, διὶς ἀποφάσεως ἡτιολογημένης καὶ κοινοποιουμένης εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην, καὶ δικτάττεται ἄλλην δημοπρασίαν.

Ἄρθρ. 16.

Παρελθούσης τῆς ἀνωτέρω τριμέρου προθεσμίας εἰς τὴν δαιμῶν προστίθενται καὶ αἱ ἐνεκκαὶ τῆς διὰ τοῦ ταχυδρομείου παραπομπῆς τῆς ἀποράσεως εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς διοικήσεως ἢ ὑποδιοικήσεως ἀπαιτούμενης ἡμέραι, πᾶσαν ἐνεργηθεῖσα δημοπρασία θεωρεῖται αὐτοδικίως ὡς ἔχουσσα κύρος, δὲ πλειοδότης δύναται νὰ

ζητήσῃ τὸ ἐνοικιαστέριν, νὰ δώσῃ ὅμολογίας ἢ νὰ κάμη ἐνχρέιν τῶν δικαιωμάτων του.

Ἐπιφυλάξτεται εἰς τὸ δημόσιον τὸ δικαίωμα τῆς ἀποζημιώσεως; ἐι μέρους τοῦ ἔκουσίως ἢ ἐξ ἀμελείας πρέξενται τοῦ: τὴν ἀναβολὴν ὑπαλλήλου, παρεκπότες τῶν πειθαρχικῶν ποιῶν, ἢ καὶ τῆς ἀποτομῆς τοῦ ἐι τῆς ὑπηρεσίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἐνδέχεται νὰ ὑποβληθῇ.

Ἄρθρ. 17.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν νὰ ἀναθέσῃ καὶ ἐντολὴν εἰς τὰς κατὰ τὰς Κυκλαδίδας καὶ Βορείους Σποράδας διοικητικές ἀρχὰς τὴν ἵνωτέρω ἐξέλεγξιν τῶν πρακτικῶν τῆς δημοπρασίας, καὶ τὴν ἐγκρίσιν ἢ ἀκύρωσιν αὐτῶν συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 13, 14 καὶ 15 καὶ τὰς διοικητικές δημοτικές ἀρχές παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

Τὰ πρακτικὰ ταῦτα στέλλονται ἀκολούθως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν πρὸς ἐξέλεγξιν τῆς ἀκριβῶν; τηρήσεως τῶν τύπων, ἐνεκκαὶ τῆς ὑπεύθυνος ἡ ἐγκρίσις τῆς δημοπρασίαν διοικητικὴ ἀρχῆ.

Ἄρθρ. 18.

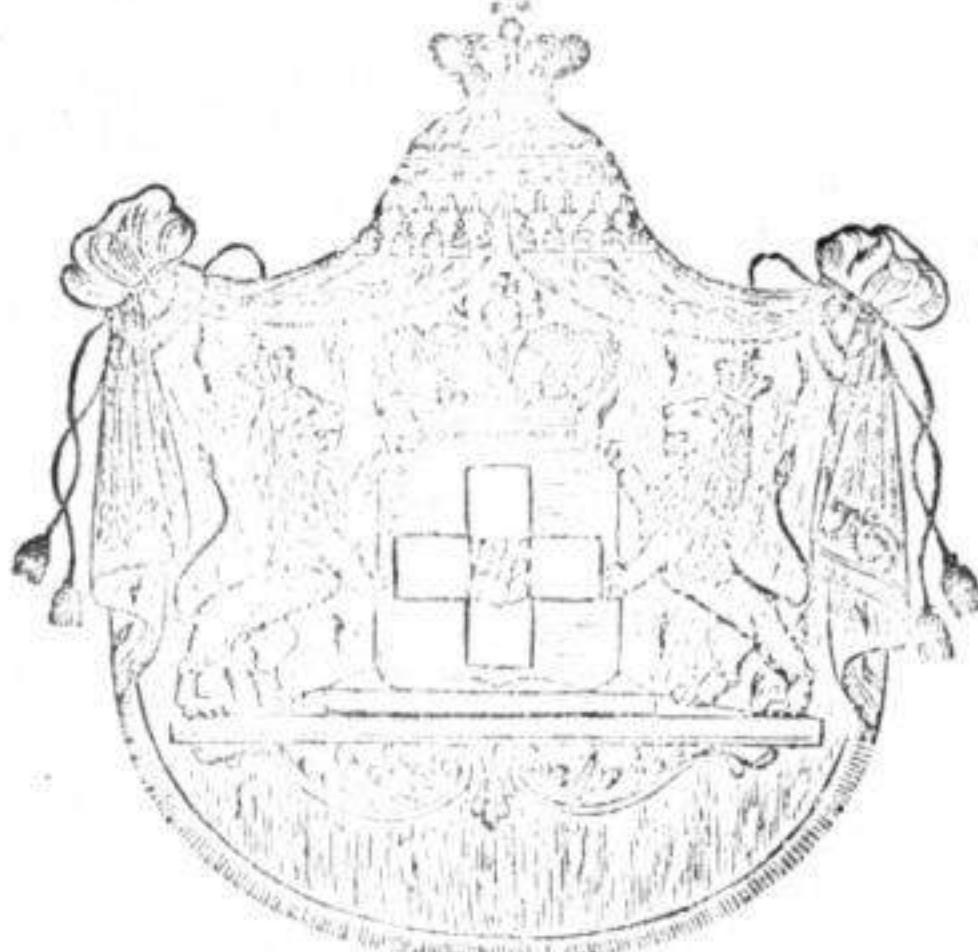
Ἐκατοστος πλειστηριαστὶς δρέσιει νὰ παρουσιάζῃ ἐι πλειοτέρως ἀξιογρέους ἐγγυητὰς καὶ πληρωτὰς ἐπὶ ποιητὴ καθαιρέσεως τῶν διενεργουσῶν τὴν δημοπρασίαν ἡγεῖν, καὶ ἀποζημιώσεως ἐνεκκαὶ ζημιῶν ἐνδεχομένων νὰ προκύψωσιν ἀπὸ τὴν ἀναξιόχειαν τοῦ ἐποικιαστοῦ ἢ τὴν ἐγκρήσιον, ἐκτὸς ἐξ τὸ μὴ ἀξιόρεων τοῦ ἐγγυητοῦ, ἐπηλλεῖ μετὰ τὴν δημοπρασίαν καὶ παραδογήν αὐτοῦ. Εἰς τὰς αὐτὰς ἀποζημιώσεις ὑπόκεινται καὶ ἐὰν ὡς ἐκ τῆς μὴ παραδογῆς ὅμολογουμένως ἀξιογρέου ἐγγυητοῦ προκύψῃ ζημία εἰς τὸ δημόσιον. Οἱ γορηγοῦντες πιστοποιητικὲς περὶ τῆς κτηματικῆς περιουσίας τῶν συνδημοσίων αὐτῶν δημόσιοι θεωροῦνται ὑπεύθυνοι ἐνεκκαὶ ψευδῶν ἢ δολίων δηλώσεων καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὸ ἀρθρὸν 255 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 19.

Τὸ δημόσιον ἔχει δυνάμει τοῦ Νόμου δικαιώματα πρὸς ἐγγραφὴν ὑποθήκης ἐπὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ τῶν ἐγγυητῶν αὐτῶν ἢ δυνάμει τοῦ δικαιώματος τοῦ οἴκου ἐγγραφησομένη ὑποθήκη ἐπιμελεῖα τῶν οἰκονομικῶν ἀρχῶν θέλει περιμετρίεσθαι εἰς κτηματα τῶν δαιμῶν ἡ ἀξία δὲν θέλει ὑπερβαίνει πλέον τοῦ ἑνὸς τρίτου τὸ ποσὸν δι' 8 κατέστη ὑπόχρεως ὁ ἐνοικιαστὴς εἰς τὴν δημοπρασίαν.

Ἄρθρ. 20.

Τὸ δημόσιον ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ πρὸ τῆς λήξεως εἰσέτει τῆς προθεσμίας ἐὰν ἄλλως δὲν ἔχει ἀρκούντως ἐξησφαλισμένον ὡς πρὸς τὴν ἐγκαίρην πληρωμὴν τοῦ ἑνοικίου, νὰ ἐνεργήσῃ μεσαγγύησιν εἰς χεῖρας τρίτου κατὰ τὸ ἀρθρὸν 5 τοῦ ἀπὸ 7 (19) Φεβρουαρίου 1835 Νόμου τῆς καταδιώξεως, ἐπειδή γρηγάτων ἀνηκόντων εἰς

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 12.

1845.

EN ATHINAIΣ, 20 Απριλίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Νόμος Περὶ τῶν ἐγκτητικῶν φόρων τοῦ 1843 ἔτους.

Αριθ. 12, 100.

816.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τῶν ἐγκτητικῶν φόρων τοῦ 1843 ἔτους.

Ο ΘΩΝ

Ε Α Ε Ω Ν Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἰμερέχς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσκητες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀποφασίζουμεν καὶ δικτάτομεν.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Προσδιορισμὸς τῶν ἐγκτητικῶν φόρων ἐν γένει.

Ἄρθρ. 1.

Οἱ διὰ τὸ ἔτος 1843 εἰσπραχθησάμενοι ἐγκτητικοὶ φόροι εἶναι ως καὶ πρότερον.

Α'. Ἔγγειος φόρος.

Δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος, τῶν ιδιωκτήων, ἔθνικῶν ἢ ἔθνικοιδιοκτήτων κτημάτων.

Β'. Δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας.

α) Δεκαπέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος, δῆλων τῶν ἔθνικῶν ἀγρῶν καὶ τῶν ἀνευδίειας τῆς Κυβερνήσεως φυτευθεισῶν ἔθνικῶν γαιῶν.

β) Εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος, τῶν ἀμπέλων, σταφιδαμπέλων, ἐλαιοδένδρων, μηρεῶν καὶ ὀπωροφόρων δέδρων, τὰ ὅπεις ὅντα τὸ πάλαι εἰς τὰ καλλιεργημένα ἐγκατελείθησαν καὶ ἐκαλλιεργεύθησαν ἀπὸ τοὺς στυμερινοὺς αὐτῶν διακατόχους; ἀνευ ἐγκρίσεως τῆς Κυβερνήσεως.

γ) Δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος, τῶν ἀμπέλων, σταφιδαμπέλων, ὀπωροφόρων δέδρων κτλ., ὅπα ἐφυτεύθησαν μὲν ἄδειαν τῶν ιδιοκτητῶν τῆς γῆς Οθωτανῶν, ἢ μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ ιεροῦ ἀγῶνος ἐπὶ ἔθνικῆς γῆς μὲν ἄδειαν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 2.

Τὰ αἱ τοὺς Κρῆτας ἀποίκους, ἢ ἄλλους πολίτας παραχωρημένα κτημάτα δι' ἐγγράφων τῆς Κυβερνήσεως δὲν ὑπόκεινται ἐκτὸς τοῦ δεκάτου, εἰς ἀπόδοσιν κάνενδος δικαιώματος λόγῳ ἐπικαρπίας, ὅταν τοῦτο ἐξάγηται ἐκ τοῦ ἐγγράφου.

Άρθρ. 3.

Οἱ φόροι τῶν κτημάτων ὃσα εἶναι παραχωρημένα διὰ συμβολαίων ἢ δι' ἐγγράφου ἀδείας παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς ιδιώτας, θέλουν πληρωθῆ κατὰ τοὺς ἐνδικλαμβανομένους εἰς τὰ συμβόλαια, ἢ τὰ παραχωρητήρια δρους.

Άρθρ. 4.

Ο φόρος εἰς χρήματα τῶν 3 0/0 ἐπὶ τῶν διὰ προ-

Ἄρθρ. 40.

φορολογούμενοι δύνανται νὰ κρατήσωσι τοὺς εἰς εἰδη δόρους των, ἐκφράζοντες δι' ἀναρροᾶς των τὴν περὶ τούς θέλησιν αὐτῶν πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν, καὶ προτείνοντες τὴν τιμὴν εἰς ἣν τοὺς παραδέχονται. Ἀλλ' ἐὰν οἱ φορολογούμενοι καθ' ἣν περίπτωσιν τὸ δημόσιον εἰσπράττει ἀπ' εὐθείας καὶ διὰ λογοριασμοῦ του, προσκληθέντες τακτικῶς δὲν ἔθεσον μεταφέροντοὺς φόρους των εἰς τὰς δημοσίους ἀποθήκας, δύνανται νὰ ὑποχρεωθῶσι νὰ πληρώσωσι τούτους εἰς γράμματα ἐπὶ τῇ δισει τοῦ μέσου δρου τῆς τιμῆς ἐνὸς ἑκάστου εἰδους, συνταττομένου παρὰ τοῦ διοικητοῦ, ἢ ὑποδιοικητοῦ, οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, καὶ τοῦ δημάρχου τῆς πρωτεύουσας ἑκάστης Ἐπαρχίας, καὶ ὑποβαλλομένου πρηγουσένως εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Γραμματείας.

Ἄρθρ. 41.

Η Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν ἔχουσα ὑπ' ὅψιν τὸ συμφέρον τοῦ ταμείου, τὴν ἀνάγκην τοῦ φορολογούμενου καὶ τὰς γνωμοδοτήσεις τῶν ἀρχῶν δύναται ν' ἀποδεχθῆ τὰς παρὰ τῶν φορολογούμενων προτεινομένας τιμὰς, ἀν δὲν ἦναι κατώτεραι τῆς τρεχούσης, νὰ προτείνῃ εἰς

αὐτοὺς ἄλλους συμφερωτέρους διὰ τὸ δημόσιον ἔρους, ή νὰ διατάξῃ τὴν διὰ δημοπρασίας ἐκποίησιν τῶν καρπῶν.

Ἄρθρ. 42.

Η ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει δώσει τὰς ἀναγκαῖας ὁδηγίας, τύπους καὶ πίνακας εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς ἐπιτρόπους καὶ τοὺς ἐπιστάτας, τόσον διὰ τὴν ἕγκρισιν τῶν φόρων, δοσον καὶ διὰ τὴν ἀπόδοσιν καὶ τὴν εἰς χρήματα πληρωμὴν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 43.

Η ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὴν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) ἀπριλίου 1843.

O ΘΩΝ

Α. Γ. ΚΡΙEZΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. Λ. ΡΑΛΛΗΣ,
Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ.

— · · —

ΕΚ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

παρουσία του ιερέως, ή δημάρχου ή παρέδρου καὶ τῶν δύο μαρτύρων εἰς τὴν ἀποσφράγισιν καὶ τὸ μέτρημα τῶν καρπῶν.

Ἐὰν ὁ ιερεὺς, ὁ δημάρχος ή ὁ πάρεδρος ἀποποιήσῃ καὶ οὗτοι τὴν παρουσίαν των, τὴν συνδρομὴν ή τὴν ὑπογραφὴν τῆς ἀποδείξεως ὑποβάλλονται εἰς ποινικὴν ἐπὶ ἀρσεις ὑπηρεσίας καταδίωξιν. Οἱ δὲ φορολογούμενοι δύνανται νὰ προβῶσιν εἰς τὰς περὶ ὃν ὁ λόγος ἔργασίς των φροντίζοντες νὰ ἔχωσιν ἀπογράψας ἀποδείξεις τῶν περὶ τῆς ἀρνήσεως ταύτης, καθὼς καὶ περὶ τοῦ ὅτι ἐνοικιαστής παρών τυχὸν εἰς τὸ χωρίον ἤρνηθη τὰς ἵπηθείσας ἀδείας.

Ἄρθρ. 28.

Η παράβασις τοῦ πρώτου παραγράφου τοῦ ἀνωτέρου ἀρθρου τιμωρεῖται, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἡ περίτετωσι; τοῦ ἐπομένου, μὲ πρότιμον 3—5 δραχμῶν πρὸς ὄρελος τοῦ δημοτικοῦ ταμείου ἐπιβαλλόμενον παρὰ τοῦ εἰρηνιδίου.

Ἄρθρ. 29.

Οστις ἐκ τῶν φορολογουμένων συγκομίσῃ λαθράνιον ή κρύψῃ προϊόντα ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ὑπεκρύψῃ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ νομίμου φόρου, ή δι' ὅποιουδήποτε τρίπου προσπλήσης νὰ στερήσῃ τὸν ἐνοικιαστὴν ή ἐπιστήτην τοῦ δημοσίου τῶν ὀφειλομένων φόρων, ὑποβάλλεται, ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ ἀπλοῦ φόρου, εἰς χρηματικὴν ποινὴν, ἵσην μὲ τὸ τριπλοῦν ποσὸν τοῦ φόρου, ὅσον ἐπροσπάθησε τοιουτορόπως νὰ μὴ πληρώσῃ. Καὶ ἣν περίπτωσιν ἡ ἀνακαλύψις τῆς ὑπεξαιρέσεως ἔγεινεν ἐπὶ προσόδων εἰσπραττομένων διὰ λιγαρικημάνι τοῦ δημοσίου, ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς χρηματικῆς ποινῆς τὸ ἥμισυ δεδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα, εἴτε ἴδιώτης θέλειν εἰσθαι οὗτος, εἴτε φύλακας, ή ἐπιστάτης ή ὑπεπιστάτης; τῆς εἰσπράξεως, ή ἐπιθεωρητής αὐτῆς, πρὸς ἀνταμοιβὴν τῶν κόπων, τοὺς δόποιους κατέβαλε, διὰ νὰ μὴ στερηθῇ τὸ δημόσιον τῶν νομίμων φόρων. Ή ὡς ἀνωτέρῳ ἀναφορούμενη χρηματικὴ ποινὴ θέλει καταγινώσκεται ἀπὸ τὸ πλημμελεισιδικεῖον ἔκεινο, εἰς τοῦ δόποίου τὴν περιφέρειαν ἐπιβάγθη τὸ πλημμέλημα· αἱ δὲ περὶ τοῦ ἀπλοῦ φόρου διεγέξεις εἶναι ἀποκλειστικῶς τῆς ἀρμοδιότητος τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων. Ή ἐνώπιον τούτων ἀγωγὴ δύναται νὰ κινηθῇ καὶ πρὸ τῆς ποινικῆς καταδίωξεως. Ἀλλὰ ἡ ἀθωωτικὴ ή ἡ καταδικητικὴ ἀπόφασις τοῦ πλημμελεισιδικοῦ δὲν ἀποκλείει τὴν ἀπαίτησιν τοῦ ἀπλοῦ φόρου ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου διοικητικοῦ δικαστηρίου· η ἀνάκρισις τῶν εἰς τὸ παρὸν ἀρθρὸν ἀναφερούμενων παρακομημάτων θέλει ἐκτελεῖσθαι παρὰ τῶν δημάρχων, ή δημοτικῶν παρέδρων ή τῶν λοιπῶν ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων.

Οἱ ρήθεντες ὑπάλληλοι θέλουν ἐκτελεῖ τὴν προανακριτικήν τῶν διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας. Θέλουν δὲ ἀρχίσει καὶ ἀποπερχτώσει αὐτὴν ἀνευ προγονιμένης παραγγελίας; τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως.

Ἄρθρ. 30.

Περὶ τῶν εἰς εἶδη λαμβανομένων φόρων.

Τὸ ποσὸν τῶν εἰς εἶδη λαμβανομένων ἐγκτητικῶν φόρων ἔξαριθοῦται ὡς ἔπειται.

α) Τὰ μὲν ἀσταχυρόρα γεννήματα, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ καλαμβοκίου, μετροῦνται διὰ τοῦ κοιλοῦ ἐπὶ τῶν ἀλωνίων. Δαθούρια δὲ καὶ ὅσα ἄλλα οἱ χωρικοὶ συνειθίζουν ν' ἀρίνουν εἰς δεμάτικ, φορολογοῦνται κατὰ θημονίας ή εἰς δεμάτικ.

β') Ὁ ἀραβόσιτος, οστις κοπανίζεται, ἀμέσως δεκτίζεται, ἀμα κοπανιτιθῇ, ο δὲ μένων προσωρινῶς ἀκοπάνιστος, δεκτήζεται κατὰ τὸν ἔξης τρόπον. Πρῶτον διάλεται εἰς κορίνια διὰ νὰ μετρηθῇ εἰς κώνους, ἔπειτα στραγγίζεται τὸ ποσὸν ἐνδε κοφινίου μὲ τὰς σφραγίδας τοῦ δημάρχου, τοῦ ιερέως τοῦ χωρίου καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, καὶ οὕτω λαμβάνεται ὁ ἐπίλοιπος εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ φορολογούμενου. Τὸ δὲ κορίνιον παρακαταθίζεται ὅπου προσδιορίσῃ η δημοτικὴ Ἀρχή. Άφοῦ δὲ ξηρανθῇ ὁ ἀραβόσιτος ἀνοίγεται τὸ ἐπισφραγισμένον κορίνιον, ἐκτίθεται εἰς τὸν ἥλιον ἐπὶ δύο ἡμέρας κοπανίζεται ἐντὸς τακτού, ζυγίζεται, καθηρίζεται, καὶ ἀκολουθῶς ἀποδεκατίζεται.

Τοὺς ἐκ τῶν ἀνωτέρω προϊόντων φόρους ὀφείλει ὁ φορολογούμενος; ν' ἀλωνίσῃ λυχνίσῃ ή κοπανίσῃ δι' ιδιτέρων του ἔξιδων.

γ') Τὰ ὄσπρια, οἰον ὄρύζια, κάμινον, σήσαμον κλ. δεκατίζονται ξηρὰ μετρούμενα ή ζυγιζόμενα εἰς τὸ ἀλόνιον.

δ') Ο φόρος τῶν ἐλαιοδέρων ἀποδίδεται εἰς ἔλαιον εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα, ή εἰς ἔλαια; ἀλατισμένας δταν κύται χρησιμεύωται εἰς θρῶσιν.

ε') Τὰ σῦκα τῆς Μεσσήνης καὶ Καλαμῶν ὅσα ξηράνονται διὰ ν' ἀποτρυπευθῆσιν, ἀποδεκατίζονται εἰς ίδη, καὶ παραδίδονται εἰτε εἰς τὸ παράλιον, θεν ἐξάγονται εἰτε εἰς ἄλλο μέρος, ὅπου ἀποταμιεύονται.

ζ') Τὰ κουκούλια ζυγίζονται εἰς τοὺς κοινοὺς μαγγάνους, ή εἰς τὰς οἰκίας, ὅπου δὲν ὑπάρχουσι τοιοῦτοι, η ἀποδεκατίζονται εἰς εἶδος ἐπὶ ἐκτιμήσει, ἐὰν συμφωνήσωσιν ὅτε ἐνοικιαστή; καὶ φορολογούμενος.

ζ'.) Τὰ ιδιαιτέρα δασικὰ προϊόντα φορολογοῦνται κατὰ τὰς ιδιαιτέρας διατάξεις τοῦ Νόμου.

Άρθρ. 31.

Οἱ ἐγκτητικοὶ φόροι τῶν ὑπὸ στοιχ. Α. Β. Γ. ἐδαφίων τοῦ ἀνωτέρω ἀρθρου δταν λαμβάνωνται εἰς εἶδος παραδίδονται εἰς τὴν ἀποθήκην, τὴν ὄποιαν ὀφείλει νὰ προμηθεύσῃ ιδιαιτεράς δαπάναις η κοινότης ἐκ τῶν πρὸς τοιαύτην χρῆσιν καταλλήλων ἀποθηκῶν η καλυβῶν τοῦ χωρίου. Λπὸ τὴν ἀποθήκην ὀφείλει ὁ φορολογούμενος; νὰ τοὺς μετακομίσῃ κοπανισμένους καὶ τετριψμένους μέχρι διαστήματος πέντε ώρῶν, διὰ δὲ τὸ περιτέρω διάστημα, τὸ ὄποιον δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς 5 ώρας, ὀφείλει πάλιν νὰ τοὺς μετακομίσῃ τότε μόνον, δταν δέ ἐνοι-

